

136. Է՛, Բատին կիշխընայ գառնայ պատասխան տայ,
կը զարկի ձիուն ու կը լիտինի՛: Կերթայ, կը խասնի Մսըր:

Վուր կը խասնը Մսը՛ր, կը շիտայ յաղբը լիտայ, կնկտի
ժողովիրն էն տեղ• ամօթու կը լինը ձիու զլետի կը կօռի, յիւ-
րիշ ճամբսեօլ էրթայ: Կնկտի կը տխնան:

137. Կնկտիրու մարդիրն էլ գնացած խիտ: Շատիրու աչք
ճամխն է:

Կը բեօռան.—Է՛, Կուզ Բատին քեաքեաքերան,
Գիւ գինացիր Սասուն թալան,
էգ յի՛ւստ կգեաս լերան—լերան:
Յի՛ւր ին կարճ կնկտիր էրկանք աղան.
Յերկէն կնկտիր գէվա բառնան.
Սգապ աղջկտիր արմաղան.
Մսըրայ Մէլքըն խափիր, կերթամ թալան.
Գիւ եկար, մի մարդիր յիւր ին:

138. Բատին էսաց. Իս գտէր Սասուն գաշտ էր մէյտան,
Իս չգտէր քար էր, կապան.

Մարդ կէր ինե գեազանական,
Նիտ կէր ձեռ գերանական,
Կը զարկէր, յեա ¹ կը բանէր քեանց պատուխան.
Գեարնան հեղեղ վուր կը լինի,
Ձի մարդիրու ճիւճ ու պլօր կը բերի,
Գիւ արէք ձի եղ ու չուրթան:

139. Կնկտիր լեալեօլ կգան տուն:

Կուզ Բատին էլ կէրթայ յիւր տուն:

Ճոււար կուտան Մէլքըն.—Կուզ Բատին իկիր է:

Մէլքը կըսի.—Կանչէք, իգեայ էսա տեղ:

Կուզ Բատին ամօթու չգեայ:

Մէլքը չիւրս խաա մարդ կը ճամբսի յիտիվ:

—Գեացէք, կըսի, զօռեօլ, տփելեօլ բիրէք:

140. Էդա մարդիր գեացըն.—Բատին, ըսին, Մէլքը ամր ² ի
էրեր, աը գեաս. վուր դիւ չգեաս, քի տփելեօլ կը տանինք:

Կընը կընկըն ինունց իտեէն, կէրթայ:

Բատին վուր էնքան մարդիր տունց սպանիլ, էնունց բա-
րեկամքտիր ժողոված ի Մէլքըն մօտ, գանգատ աէնին Մէլքըն:

141. Կուզ Բատին կը տանին էնու գիւանխանէն, Մէլքը
կըսի.

—Կո՛ւզ Բատին, գի՛ւ էս տեղ շմա կարըճ էր, ասիր.